

**UCHWAŁA NR XXXIX/371/2014  
RADY GMINY IŁAWA**

z dnia 26 lutego 2014 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Iława, wniesionej przez grupę 32 mieszkańców wsi Wikielec, gmina Iława, w zakresie ładu przestrzennego i ochrony środowiska.**

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym ( jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zmianami) oraz art. 229 pkt 3), art. 237 i art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 267) po rozpatrzeniu skargi na działalność Wójta Gminy Iława wniesionej przez grupę 32 mieszkańców wsi Wikielec, gmina Iława, w zakresie ładu przestrzennego i ochrony środowiska, a mianowicie w sprawie budowy we wsi Wikielec, w gminie Iława ( na działkach nr 62/6 i 62/7 w obrębie 43 Wikielec) stacji paliw (inwestor: Krzysztof Sadowski, przedsiębiorca prowadzący działalności gospodarczą pod firmą: AUTO – SERWIS „SADEK” Krzysztof Sadowski z siedzibą w Wikielcu) Rada Gminy Iława uchwała, co następuje:

**§ 1.** Uznaje się za całkowicie bezzasadną skargę na działalność Wójta Gminy Iława, wniesioną przez grupę 32 mieszkańców wsi Wikielec, gmina Iława w zakresie ładu przestrzennego i ochrony środowiska to jest w sprawie budowy we wsi Wikielec w gminie Iława (na działkach nr 62/6 i 62/7 w obrębie 43 Wikielec) stacji paliw (inwestorem tego zamierzenia inwestycyjnego jest Krzysztof Sadowski, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: AUTO – SERWIS „SADEK” Krzysztof Sadowski z siedzibą w Wikielcu).

**§ 2.** Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do zawiadomienia osoby wskazanej do kontaktu w imieniu skarżących oraz Wojewody Warmińsko-Mazurskiego o sposobie załatwienia skargi.

**§ 3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

**Roman Piotrkowski**

## Uzasadnienie

Skarżący – grupa 32 mieszkańców wsi Wikielec, gmina Iława – skierowali do Biura Wojewody Warmińsko-Mazurskiego pismo, noszące datę 30 grudnia 2013 r. będące skargą („stanowczy sprzeciw”) w sprawie planowanej budowy stacji paliw we wsi Wikielec zlokalizowanej na działkach nr 62/6 i 62/7, która ma funkcjonować przy Auto-Serwis „Sadek” z siedzibą w Wikielcu.

Pismem z dnia 16 stycznia 2014 r. znak: IGR-II.1411.1.2014, działający z upoważnienia Wojewody Warmińsko-Mazurskiego Dyrektor Wydziału Infrastruktury, Geodezji i Rolnictwa Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, przekazał Radzie Gminy Iława w trybie art. 231 k.p.a. wyżej wymienioną skargę w tej części dotyczącej zadań i działalności Wójta Gminy Iława w zakresie ładu przestrzennego i ochrony środowiska, jako organu właściwego do rozpatrzenia w/w skargi w tej jej części (pismo to wpłynęło do tut. organu stanowiącego w dniu 20 stycznia br.).

Przedmiotowa skarga została poddana wielopłaszczyznowej analizie przez komisje stałe Rady Gminy Iława, które starały się uchwycić istotę wniesionej skargi. Pomimo rozbudowanych wywodów zawartych w tym wystąpieniu, tak naprawdę kluczowy pozostaje jedynie jeden zarzut skargi, a mianowicie ten, że Wójt Gminy Iława nie odpowiedział mieszkańcom na ich oficjalną skargę złożoną w dniu 26 stycznia 2012 r. Skarżący czynią w tym zakresie zarzut, że brak było reakcji ze strony organu wykonawczego gminy jakim jest Wójt Gminy Iława.

Odnosząc się do tak skonstruowanego zarzutu należy przede wszystkim wyraźnie zauważyć, że pomiędzy poprzednią skargą (opatrzoną datą 26 stycznia 2012 r.) a obecnie wniesioną, a więc noszącą datę 30 grudnia 2013 r. nie można w sensie proceduralnym stawiać znaku równości.

Pierwsza ze skarg była złożona w toku postępowania administracyjnego, zakończonego wydaniem przez Wójta Gminy Iława dnia 31 maja 2012 r. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych z modułem tankowania gazu LPG, sklepem z towarami motoryzacyjnymi, prasą oraz słodyczami na działkach nr 62/6 i 62/7 w Wikielcu, gm. Iława (stała się ona decyzją ostateczną).

Wobec skargi złożonej przed dwoma laty, tutejszy organ prowadząc postępowanie administracyjne, był zobligowany do stosowania art. 234 k.p.a., który warto tutaj przytoczyć w całości:

„Art. 234. W sprawie w której toczy się postępowanie administracyjne:

skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu,

skarga pochodząca od innych osób stanowi materiał, który organ prowadzący postępowanie powinien rozpatrzyć z urzędu.”

Omawiana skarga pochodziła w 2012 r. od osób będących stronami postępowania, to zaś powodowało ten skutek, że organ miał obowiązek jej rozpatrzenia w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu.

Obecna skarga (z dnia 30 grudnia 2013 r.) złożona została przez grupę mieszkańców wsi, wśród których są zarówno osoby będące wcześniej stronami postępowań administracyjnych dotyczących w/w inwestycji, jak i osoby które w charakterze strony postępowania nie występowały.

Rada Gminy Iława przedmiotową skargę potraktowała tym samym jako klasyczną skargę przewidzianą w art. 227 k.p.a. (jej zakres jest bardzo szeroki na co wskazuje regulacja w/w przepisu).

W ocenie Rady Gminy rozpatrywana skarga jest niezasadna w całości z przyczyn, które zostaną niżej opisane.

Trzeba przede wszystkim zaznaczyć z całą mocą, że wniesiona skarga uruchamia jednoinstancyjne postępowanie administracyjne o charakterze uproszczonym, kończące się czynnością faktyczną – zawiadomieniem skarżącego (skarżących) o sposobie załatwienia sprawy. Podjęte w zakresie rozpatrzenia skargi czynności traktować należy nie jako czynności nadzorcze uprawnionego organu, lecz jako czynności podjęte w trybie skargowym (por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 26 kwietnia 1995 r. IV SA 814/94, ONSA 1996, nr 2, poz. 84: „Podjęta na podstawie art. 229 pkt 3) k.p.a. uchwała rady gminy jest wyrazem oceny pracy zarządu (obecnie wójta, burmistrza i prezydenta oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych ...) i nie może być utożsamiana z czynnością nadzorczą uprawnionego organu”) – dla por. również postanowienie WSA w Łodzi z dnia 27 kwietnia 2010 r. III SA/Łd 176/10.

Trzeba przy tym wskazać, że skarga nie mogła być po pierwsze uznana za zasadną, gdyż organ gminy (Wójt) prowadził w 2012 r. postępowanie administracyjne zawiadamiając wszystkie osoby będące na prawach strony o każdej czynności postępowania w drodze obwieszczeń, co jest działaniem poprawnym proceduralnie w postępowaniach, w których bierze udział większa liczba stron oraz gdy wynika to z przepisów odrębnych (art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (j.t. Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.) oraz art. 49 k.p.a.

W konsekwencji już w dniu 17 stycznia 2012 r. Wójt Gminy Hława zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Skarga właścicieli działek sprzeciwiających się budowie stacji z dnia 26 stycznia 2012 r. wpłynęła niewątpliwie do Urzędu Gminy w Hławie w dniu 30 stycznia 2012 r., ale trzeba też mieć świadomość faktu, że w dniu 7 lutego 2012 r. wpłynęło pismo popierające pomysł budowy stacji paliw, podpisane przez ponad 200 mieszkańców Wikielca.

Nie można też zapominać, że Regionalny Dyrektor Środowiska w Olsztynie postanowieniem z dnia 13 lutego 2012 r. znak: WOOS.4220.43.2012.AZ.4 wyraził opinię o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (w opinii RDOŚ z uwagi na rodzaj przedsięwzięcia oddziaływania będą miały lokalny zasięg i nie spowodują istotnych zmian w środowisku, zaś ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej będzie zerowe). Z kolei Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Hławie w opinii sanitarnej z dnia 20 lutego 2012 r. znak: ZNS.4083.4.1.2012 stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i ustalił zakres raportu. Biorąc pod wzgląd stanowisko organów opiniujących, informacje zawarte w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, jak również biorąc pod uwagę skargę z dnia 26 stycznia 2012 r. właścicieli działek leżących w bliskim sąsiedztwie planowanej inwestycji Wójt Gminy Hława stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko projektowanego przedsięwzięcia i określił (dla por. postanowienie Wójta Gminy Hława z dnia 27 lutego 2012r. IRL.6220.2.5.2012) zakres raportu. Przyjmując w/w stanowisko organ wziął zwłaszcza pod uwagę opinię PPIS oraz omawianą wyżej skargę stron postępowania.

Strony postępowania o wydaniu powyższego postanowienia zostały poinformowane obwieszczeniem z dnia 28 lutego 2012 r. znak: IRL.6220.2.6.2012 (obwieszczenie to umieszczono na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy, zaś dwa egzemplarze przesłano sołtysowi wsi Wikielec z prośbą o umieszczenie na tablicy ogłoszeń w Wikielcu (dowód: potwierdzenie odbioru z dnia 1 marca 2012 r.).

Bezspornym jest fakt, że Inwestor w dniu 2 marca 2012 r. przedłożył żądany przez organ raport. Następnie w dniu 26 marca 2012 r. obwieszczeniem tut. organ poinformował strony postępowania i społeczeństwo, że przystąpiono do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia i o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków (i tym razem obwieszczenie umieszczono na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu Gminy, a dwa egzemplarze przesłano do wywieszenia w Wikielcu).

Powyższe czynności organu wykonawczego gminy (Wójta) były najlepszym dowodem na to, że skarga z dnia 26 stycznia 2012 r. spełniła swój cel, gdyż organ nałożył na Inwestora obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania dla planowanego przedsięwzięcia oraz sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (nie musiał tego czynić biorąc pod uwagę opinię RDOŚ o braku konieczności przeprowadzenia w/w oceny).

W konsekwencji należy uznać, że skarga została rozpatrzona w toku postępowania, skoro tut. organ biorąc pod uwagę zarzuty skargi rozszerzył czynności postępowania administracyjnego, które doprowadziły do uzupełnienia materiału sprawy o nowe dowody.

Tym samym zarzut braku odpowiedzi na skargę z dnia 26 stycznia 2012 r. jest bezzasadny, gdyż tut. organ jak najbardziej „odpowiedział” na złożoną wówczas skargę, nakładając w toku postępowania na Inwestora dodatkowe obowiązki, które miały wykazać czy zastosowane rozwiązania technologiczne pozwolą na dotrzymanie standardów emisyjnych z instalacji oraz czy skutecznie ochronią środowisko.

Za tezę, że obecnie wniesiona skarga jest bezzasadna przemawia też fakt, że w przeprowadzonym w 2012 r. postępowaniu strony postępowania (w tym osoby podpisane pod aktualną skargą) były informowane o kolejnych czynnościach organu oraz o możliwości zapoznania się z dokumentacją. Skarżący sami ten fakt zresztą przyznają, gdyż podają dokładne terminy (daty) publikacji obwieszczeń, które były dostępne na stronie internetowej Urzędu (w BIP).

W tym stanie sprawy skargę należało uznać za bezzasadną w całości.

Przewodniczący Rady Gminy

**Roman Piotrkowski**